

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Finansministeren

J.nr. 131-99

**Endeligt svar på Uddannelsesudvalgets spørgsmål nr. 222 af 20.
august 2007 (UDU alm del).**

Spørgsmål:

Det angives på side 9 i Deloittes rapport om besparelspotentialet ved statens indkøb, at det er en central forudsætning for analysen, at de udvalgte varer i undersøgelsen er repræsentative for alle varer i vareområdet med hensyn til effektiviseringspotentiale. Vil ministeren redegøre for, om det dermed forudsættes, at de fem udvalgte varer inden for kontorvarer, tre inden for pc-varer, tre inden for kontormøbler og seks inden for kontormaskiner er dækkende for samtlige varer institutionerne måtte have brug for inden for de nævnte vareområder med hensyn til forskel på den pris, institutionerne typisk betaler, og den pris som fremgår af Finansministeriets indkøbsaftaler?

Svar:

De selvejende institutioner blev i forbindelse med analysen af de selvejende institutioners indkøb i foråret 2007 adspurgt om deres forbrug i 2006 inden for indkøbsområderne kontorvarer, kontormøbler, kontormaskiner og PC-arbejdsstationer, som dækkes af de eksisterende statslige indkøbsaftaler, samt om prispunkter for en række varer matchende disse indkøbsaftaler.

Inden for hvert af de fire indkøbsområder blev der konstrueret en repræsentativ "varekurv", som institutionerne blev adspurgt om prispunkter for. Varerne, som indgik i varekurven, blev udvalgt ud fra en grundig gennemgang af det statslige indkøb. De udvalgte varer repræsenterer mellem 60 og 80 pct. af det samlede statslige indkøb på de pågældende indkøbsområder.

Der blev endvidere foretaget 5 pilotinterviews i de selvejende institutioner med henblik på at teste spørgeskemaet, herunder de udvalgte varers repræsentativitet for de selvejende institutioner. Disse interviews gav ikke anledning til ændringer i varekurven. Endvidere blev der foretaget 25 dybdegående interviews, som heller ikke gav anledning til revurdering af valget af varer i varekurven. Det er derfor vurderingen, at de indsamlede prispunkter giver et godt grundlag for vurdering af de selvejende institutioners indkøbseffektiviseringspotentiale.

Effektiviseringspotentialet ved at lade de selvejende institutioner anvende de statslige indkøbsaftaler blev beregnet ved at sammenligne de priser, som en given sek-

tor (fx gymnasier, universiteter eller erhvervsskoler) betalte for en række varer i 2006, med priserne på de eksisterende statslige indkøbsaftaler for sammenlignelige varer, sammenholdt med sektorens forbrug på indkøbsområderne.

I forbindelse med beregningen af effektiviseringspotentialet blev der foretaget en vægtning inden for hver enkelt varekurv på baggrund af de volumener, som de enkelte varer i varekurven vurderes at have. Med henblik på at teste effektiviseringspotentialets robusthed blev der gennemført en række følsomhedsberegninger, herunder også beregninger med alternative vægte opgivet af en erhvervsskole. Følsomhedsberegningerne gav ikke anledning til at korrigere effektiviseringspotentialet.

Effektiviseringspotentialet blev udmeldt som en rammebesparelse på aggregeret niveau til hvert ministerområde, som efterfølgende fordelte effektiviseringerne på de respektive selvejende institutioner på FFL08.

På undervisningsområdet blev indkøbseffektiviseringerne udmøntet ved at korrigere undervisnings- og fællesudgiftstaxametrene for de enkelte sektorer. Indkøbseffektiviseringerne blev således udmøntet efter samme principper som tildelingen af tilskud gennem taxametrene for de respektive sektorer.

Det er et grundlæggende princip i taxameterstyringen – og har altid været det – at institutionerne inden for de enkelte sektorer styres ens. Taxameterstyringen er således baseret på gennemsnitstal, der ikke tager højde for lokale forskelle mellem de enkelte institutioner eller variationer hos de enkelte institutioner over årene.

Det betyder, at der kan være institutioner, som oplever en større eller mindre besparelse i forhold til deres faktiske indkøb i det enkelte år. Ligesom der kan være institutioner, som får et større eller mindre taxameter i forhold til det enkelte års behov. Dette forhold er en naturlig følge af taxametersystemet, hvor der altid vil være enkeltinstitutioner, der i et givet år får større eller mindre dækning af deres specifikke omkostninger end gennemsnittet. Derved kan taxametersystemet for eksempel også sammenlignes med bloktilskudssystemet for kommunerne.

Usikkerheden for den enkelte institution imødekommes dog ved, at mere end en fjerdedel af det effektiviseringspotentiale, der er identificeret ved at lade de selvejende institutioner anvende de statslige indkøbsaftaler, svarende til 57 mio. kr. i 2008, forbliver i de selvejende institutioner. Institutioner kan således få en økonomisk gevinst, hvis de vælger at anvende de statslige indkøbsaftaler og derved realiserer effektiviseringspotentialet.

Det skal bemærkes, at de varer, som indgår på de statslige indkøbsaftaler, alle lever op til stramme ergonomiske, miljømæssige og arbejdsmiljøkrav, som er fastsat af statslige ekspertgrupper inden for hvert enkelt indkøbsområde.

Der er ligeledes tale om anerkendte kvalitetsprodukter på de statslige indkøbsaftaler, eksempelvis findes der på computeraftalen produkter fra både Hewlett-Packard, DELL og Lenovo/IBM. Endvidere er der stadig valgfrihed på de statslige indkøbsaftaler, idet der inden for varegrupperne kan vælges mellem forskellige typer af varer. F.eks. kan der vælges mellem 7 forskellige kuglepenne og 15 typer af hæve-sænke-borde.

Det skal endelig bemærkes, at det er frivilligt for de selvejende institutioner, om de vil anvende de statslige indkøbsaftaler.

Med venlig hilsen

Thor Pedersen